

שוכט בכלא

מוחלט. מדי פעם אף דילגו על ארוחונ שלי ולא קיבלתי אוכל. בחדר היה רח הרוף של ליוול ואו נוכרתי איך שדו אחרים באותה צורה והחלטתי שאני לא נשכר. אחרי יומיים הביאו לי מנת מהמשרד, והיא נגנבה. הסתובבתי נתא כשאני ערום.

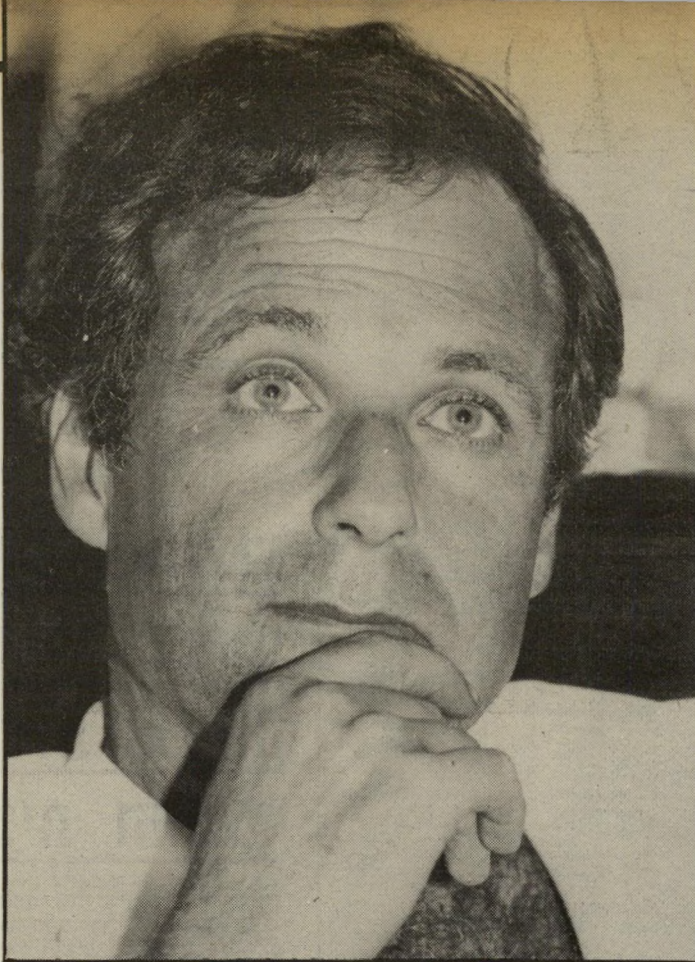
כשהובאתי לחקירה ראיתי נמה מארגי הקרטון פתוחים והודעתי להם שאני לא זו עד שיסגרו את וכל. הודיעו לי שהם רבים ואני אחר. אזרי שעה וחצי הם אטמו את החומר, והודיעו לי שאני אשלם בעד זה.

למחרת שלחו אותי לבית-המישפט עם הפוסטה. אני עם חולצה ומכנסיים לבנים. נראיתי כמו חתן. רביפקד זויה הודיע לי שהוא לוקח אותי לבד, הוא לא רצה שאסע עם כל העצורים האחרים.

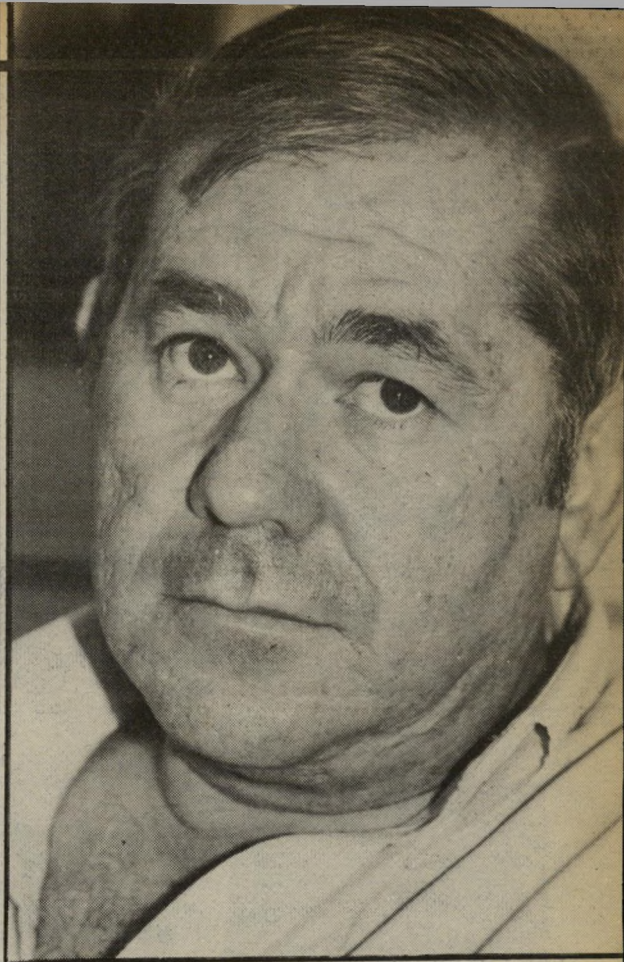
בפעם השניה הוא לא היה, לכן ככלו אותי באזיקים למסומם אחד. יומיים אחרי כן עוד נשאר לי סימנים על הידיים. "אלה ההוראות", אמרו לי כשככלו אותי.

החומר החסוי, שפורסם אחרי כן בעיתון, התייחס לשתי מכוניות רנו פואגו. שם נטעו כאילו קיבלנו את המכוניות במקום שכר טירחה מקרטו, ולא רשמנו אותם בספרים. זה ממש טימטום. קרטו ככלל לא קליאנט שלנו. אנחנו רבנו איתו כי הבאנו את המכוניות בייבוא אישי והם לא היו מוכנים לתת לנו שירות של טיפול או עזבו את החברה.

כל העלילה נגד משרד שכנה את עצמו במשך 14 שנה. הואשמוני על-ידי אדם מטורף שלא יודע אפילו אנגלית. איך הוא בכלל קרא את התיקים?

עוזרדין ירושלמי
- כדי לפגוע בזכויות החסינות -

עוזרדין כהן
- מעצר לצורך לחץ -

השוכט המחוזי לשעבר, דני כהן, העניק ראיון בלעדי ל"העולם הזה" אחרי ששוחרר מבית-המעצר, שם היה כלוא במשך חמישה ימים וארבעה לילות בחברתם של ג'וקים, חרקים ו"אולי גם עכברים"

המדסים הריקים אחרי החיפוש
- של לקוחות המישרד -

לארצות-הברית. כמוכן שלא היה בכלל מה לדבר על כזה דבר.

איך שברו אחרים...

כשהובאתי לסני השופט להארכת מעצר, ניסו לטעון כאילו העלמתי מהם כספת נוספת שהיתה בבית, וכראיה הביאו לפני השופט צרור מפתחות-צבעוע שלקחו מבנה של בעלת-הבית. הם טענו שיש עליה בלתי מוסברת ברווחים שלי. הם הציגו הצהרת-הזון שלי, שהיתה בשקלים, וטענו שהוגשה בלירות. דבר זה לא היה נכון כמוכן, במיוחד כשהדבר הוסבר להם עוד בחקירה במישרדיהם. בשלב מסוים של החקירה הוחלט עם יעקב אור, פרקליט המחוז הממונה על המיסים, שנמנין את החומר החסוי. אולם אחרי שהלך אור, התעלמו החוקרים מהחלטה זו. בשבילם אני רג שמן, מכיוון שאני גם עוזרדין ישראלי וגם אמריקאי, ויש לי מישרד גדול בארץ ובארצות-הברית.

הם חיפשו את הקליאנטים וחומר פיקנטי עליהם בתיקים. פיתאום תפסתי למה הם חותרים והודעתי להם שכל החומר חסוי. דרשתי שכל החומר יועבר לבית-המישפט או שיחתמו את החדר כמסדה-הכנסה שבו נמצאים כל התיקים.

באותו רגע הודיעו לי החוקרים שאני יכול לשכוח מהנסיעה לארצות-הברית. כל המשפחה נסעה כבר בערב שבו נעצרתי. הם הודיעו לי שאין להם בעיה לשבור אנשים כמוני ושאיני עוד אתחנן שהם יראו את המיסמכים האלה. הובאתי לאבר-כביר. הייתי בכירוד

אשתי ישבה באותו הזמן בחדר השניגה והאכילה את התינוק בן השלושה חודשים. הם ביקשו ממנה לצאת לחדר השני. היא ביקשה להישאר שם מכיוון שזה היה חדר ממוגן והתינוק סבל מפיצעי חום. החוקר נכנס לחדר, צעק ואמר לה לעזוב ולצאת החוצה.

הם גם השתמשו כל אותו זמן בטלפון של בעלת הבית בלי לשאול את רשותה. הם לא נתנו לה לגעת בטלפון גם כאשר בעלה התקשר מסדר-פנצ'סקו. הם לא נתנו לה לדבר איתו ואמרו לו בשיחה מעבר לים כי נערך חיפוש בבית. הבעל נבהל כמוכן והתקשר שוב. גם אז הם הטפו מידה את השפורפרת וניתקו את השיחה. כנה התרגו ורק לחדר השני לנתק את הטלפון. גם החוקרים התרגזו וזה היה מחזה רי משעשע לראות את החוקרים רצים אחרי ילד קטן.

לבסוף הם הזמינו את המישררה והודיעו לי שאני במעצר. הם הציעו לי לשקול את צעדי, כי יש אמצעים לשבור אנשים כמוני. הם עשו חיפוש בבית. הרבה לא היה שם כי הבית היה ריק לחלוטין וכל מה שמצאו היו פיקנטי צ'קים וכרטיסי אשראי שלי ושל אשתי.

כל החיפוש היה מלווה בסיררה שלמה של אימים. החוקר שאל שאלות וכתב דברים אחרים. הם ניסו לשכנע אותי ששתי המכוניות זו שלי וזו של דני כהן, שייכות בעצם לי. כשלקחו אותי למישרדי מס' ההכנסה כרוחב המסגר, הודעתי להם שהחומר של המישרד חסוי. במשך החקירה ניסו שישה איש להסביר לי שאם אוותר על התביעות הטיפשיות שלי בנוגע לחומר חסוי יתנו לי לנסוע באותו לילה עם המישררה שלי

כהן בבית-המישפט
- המעוגנות בחוק -

(המשך מעמוד 17)

סיפר ירושלמי:

אני עוזרדין זה 14 שנה. באותו ערב עמדתי לנסוע עם מישרפתי לארצות-הברית. לארבע שנים, כדי לנהל את הסניף של המישרד בניו יורק.

כשהם הגיעו אלי כ-6 וחצי בוקר מצאו אותי עם אשתי ושלושת ילדי. הבית כבר היה ריק לחלוטין כי את כל תכולתו שלחנו במכולה לארצות-הברית. אנחנו התארחנו באותו יום אצל בעלת-הבית. החוקרים נכנסו פנימה, הכניסו את בעלת-הבית ואת בנה בן ה-10 לחדר אחר וביקשו מהם להישאר שם.